

neožetega osušimo na zraku in vlažnega zlikamo.

V številki od 15. marca se je vrnila pomota pri članku o kalitvi semena. Semena ne kalimo v moki, ampak v mioki (svižu), drobnem pesku, ki ga dobimo ob vodah.

Ruše. Za župana v Rušah je bil izvoljen g. Mirko Gorišek ravnatelj tovarne za vžigalice, za svetovalce pa gospodje: Ivan Ravnjak, Ferdo Ozvald, Štefan Erhatic in Jožef Jug. — Na veliki petek je umrla gospa Jožefa Kolar, soproga v pokojnega orožniškega narednika, in je bila na velikonočno nedeljo ob izredno veliki udeležbi domačinov in tujcev slovesno pokopana.

Božja pot Devica Marija na Kamnu. Kake četrte ure od trga Vuzenice stoji na majhnem gričku prijazna in lepa cerkva, posvečena Materi božji pod imenom Devica Marija na Kamnu. Dohod od Vuzenice je lahek ali skozi spodnji trg, ali pa od zgornjega trga po lepi, senčni poti nad železniškim tirom. Cerkev je stara in omenjajo jo: Hofschatzgewölbücher IV, 653, Celje, 27. marca 1383. Takrat je grof Herman iz Celja s posebnim pismom nastavil pri imenovanju cerkvi posebnega kaplana, ki je tam opravljal službo božjo. Zidana je bila cerkva že v 12. stoletju. Začetek ali povod zidanja je, kakor pripoveduje kronika, bil čudodelen in opišem ga drugokrat. Cerkva je kmalu postala priljubljen kraj domačinom in tudi tujim romarjem, ki so tukaj na priprošnje Matere božje našli ušljanje svojih prošelj. Prigodilo se je tukaj tudi več čudežnih dogodkov. Pred nekaj leti se je ravno pod cerkvico prevrnil vlak; strojevodja, ko je videl nevarnost, je zaklical k Mariji, skočil iz stroja in ostal nepoškodovan. Tudi popotnikom, čeravno se je nekaj vozov prevrnilo, se ni zgodilo nič zalega. Ta strojevodja je rešitev pripisoval pomoči Matere božje in je vsako leto ob obletnici prišel na Kamen se zahvaliti. — Ker se je izrazila želja, da bi se romanje poživilo, bo na prvi romarski shod to je drugo nedeljo po Veliki noči, imenovano kamenska nedelja, letos dne 22. aprila, pri cerkvi večje opravilo in sicer: ob sedmih bo sv. opravilo v farni cerkvi v Vuzenici; od 8. ure naprej bo na Kamnu 1. gospod spovednik; ob devetih bo prva sveta maša; ob pol desetih druga (med tem pride ob devetih procesija iz Mute); ob desetih bo sv. opravilo (pridiga in slovesna sv. maša), katero bo opravil ml. g. kanonik dr. Maks Vraber. Priložnost k sv. spovedi bo pobožnim romarjem dana v župni cerkvi in tudi na Kamnu. — Na Markovo bo na Kamen šla procesija iz Vuzenice in Trbonj in bote tam vsaj dve sveti maši s pridigo ob 9. uri.

Sv. Mesto — Koroško. Ker procesija iz Dravograda — Mute na belo nedeljo ne utegne priti, bo cerkveni shod na Sv. Mestu 3. nedeljo po Veliki noči, to je 29. aprila 1928.

Sv. Peter niže Maribora. Za Veliko noč je nam okrajni zastop otvoril novi del okrajne ceste od Lorberja pod cerkvijo ob Dravi do Sandeja. To je najvažnejši kos ceste. Poprej smo morali voziti pri Lorberju čez strmi klanc v hrib in pri cerkvi zopet po strmih klancu navzdol k Dravi. Odslej pa vodi nova cesta naravno ob Dravi naprej. Okrajni zastop je žrtvoval za ta del ceste velike denarne žrtve. Vsi Sempeterčani smo hvaležni možem Slovenske ljudske stranke, ki so to izvršili, kar nekdanji nemški okrajni zastop ni hotel storiti. In še več! Kmalu po Veliki noči se bo začela graditi nova okrajna cesta čez hrib proti Sv. Lenartu. Načrti, kakor čujemo, so že gotovi. V sredo je komisija na licu

mesta vse potrebno določila. Iz Drave je dal okrajni zastop letošnjo zimo navoziti veliko količino gramozu, ki se bode uporabljal pri gradnji nove ceste. Okrajni zastop hoče v l. 1928 dovršiti cesto do vrha nad Brandisovim posestvom. Z novo cesto odpadejo nepojmljivo strmi, globoki, ozki in blatni klanci, ker bo nova cesta tako spretno speljana, da bode strmina do kapelice vrh hriba znašala samo približno 7%. Pomislimo samo, kaj je trpela uboga živina, predno je prišla s težkim vozom od Drave na vrh do Nebove! Mi vemo, kateri stranki se imamo zahvaliti za to novo cesto. To je naša Slovenska ljudska stranka! Njen poslanec Zebot ni prej miroval, da jo je dosegel! Tega ne more nihče tajiti. Od drugih strank še nismo nič dosegli, k večjemu, da nam ob volitvah kot samostojneži, demokrati ali socialisti obečavajo zlate gradove!

Razvanje. Naše gasilno društvo se je v zadnjih letih zbudilo iz svojega zimskega spanja ter se začelo prav lepo razvijati. Iz različnih prireditev, podpor od strani občinstva ter oblasti si je prištedilo toliko, da si je naročilo novo turbinsko brizgalno, katera bode v najkrajšem času dospela. Zahvaliti se je odboru in tudi posameznim članom društva ter vsem cenjenim darovalcem, da so k temu napredku društva toliko pripomogli. Ker pa društvo še vedno primanjkuje denarja za odplačilo turbine, je priredilo pri Černetu dobrodelno zabavo s uprizoritvijo igre: »Razvalina življenja«. Nastopil je prvič tudi pevski odsek gasilnega društva pod pevodjem g. Sterle-tom iz Hoč. Ne bojedmo laskali, če pripomnimo, da je prvo kot drugo krasno uspelo.

Sv. Barbara v Slov. gor. Pred kratkim smo pokopali enega izmed najstarejših mož župnije in sicer Jožefa Fras, bivšega posestnika v Zgornji Koreni. Mož je bil star 91 let. A sedaj zopet oznanjajo zvonovi, da je zapustil to solzn odolino Jakob Damiš, posestnik v Sp. Koreni, in sicer v 82. letu svoje sarosti. Rajni je bil trden kot skala na strani naše stranke in je še kljub svoji visoki starosti s palico v roki prilezel na volišče. Še pri zadnjih občinskih volitvah, ko je bilo v naših vrstah več izdajč, je on moško in odločno stal z nami, zato ti kličemo: Dragi občan, spavaj sladko, naj ti bo lahka zemlja! — Dne 27. aprila se bo vršila licitacija lova občine Korena in zato bi želeli, da bi kupil lov mož, ki bi nam že vendar enkrat temeljito iztrebil to zajčjo nadlego. — Kakor se kaže, bo letos prav lepo cvelelo pri nas. Daj nam Bog dobro sadno letino!

St. Ilj v Slov. gor. V našem kraju smo vedno bolj napredni. Poleg nove ceste iz St. Ilja k Mariji Snežni smo dobili še žično železnico, ki prevaža les, premog, industrijske izdelke in drugo robo iz postaje St. Ilj čez Selnico v tovarno lepenke na Sladkem vrhu ob Muri. Pri postaji je zgradila tovarna velik tovarni kolodvor in skladišče in od tam so napete štiri debele železne vrvi, katere nosijo na višinah visoki stebri. Pogon železnice je s pomočjo električne sile. Neprestano drčijo iz Sladkega vrha do St. Ilja in nazaj vozički v zraku s težkimi tovari. Precej domačih ljudi je tu našlo zopet zaslužek. Tovarni sedaj ni treba prevažati sirovin in lepenke čez Avstrijo. — Pri novi cesti se bodo baje zopet začela dela, da se enkrat dovrši ta prepotrebna prometna zveza med Mariborom in Apačko kotlino. Ker ob strmih in visokih nasipih ni prav nobene ograje, se lahko zgodijo velike nesreče. Opozarjamo oblastni odbor, da naj kmalu postavi ob straneh močne ograje. Na vsak način je tudi potrebno, da se cesta po sredini posuje z grobim peskom, ker z govejo živino ne moremo voziti po debelem gramozu. Slišimo, da pride kmalu zemljemer, ki bo odmeril zemljišča za cesto, da tako pridejo prizadeti do denarja. — Ravnateljstvo drž. železnic v Ljubljani opozarjamo, da naj vendar pri prehodu zraven gostilne Haring, kjer vodi jareninska okrajna cesta čez

železnico, vpostavi zopet čuvaja, kakor je to prej bilo desetletja. Zadržavnice se sedaj zapirajo iz postaje in tako morajo vozniki pozimi v mrazu ali v dežju po pol ure in še več čakati, da se spomnijo na postaji na zaprte zadržavnice. Cela vrsta voznikov stoji večkrat pri zadržavnici in čaka na milostno otvoritev. Ljudje izgubijo s tem mnogo dragega časa. Zahtevamo, da direkcija drž. železnic vendar enkrat ugodi potrebi ljudstva in postavi čuvaja, ki bo sproti odpiral in zapiral zadržavnice!

Ceršak ob Muri. Zlati mir, ki je vladal v naši občini že od nekdanj, je izginil, odkar so začeli rogoviliti takozvani »demokrati«. S pomočjo glasov zapeljanih delavcev iz tovarne in financarjev so pri volitvah s par glasovi večine dobili občino v roke. Ali že takoj prvi sklepi in koraki novih gospodarjev so bili protizakoniti in glavarstvo je iz tehničnih razlogov odstavilo novi občinski odbor in postavilo zopet starega župana in staro odbor. Kaj se je vse zgodilo, ne bomo opisovali, ker se vrši stroga preiskava. Povem pa tistim zapeljanim volilecem samo to: Nov župan in njegov pomagač sta zaračunala za pijačo in kruh 950 Din iz občinske blagajne! Za ta izdatek ni imel župan nobenega sklepa in sploh nikjer na Stajerskem ni dovoljeno, da bi se iz občinske blagajne plačevalo za pijačo! Kam, pa bomo prišli, če bomo davkoplačevalci morali plačevati pijačo in južino, ki jo dajeta Hamer in Hercog! Če je samo v mesecu marcu bilo izdano iz občinske blagajne skoro 1000 Din za pijačo in »kruh«, potem bi to znašalo celo leto skoro 12.000 Din! Naša mala občina takega »športa« in »nobles« ne prenese. Preiskava je sedaj v teku in mislim, da bo vsak pošten občan odobraval, da se tu napravi red. Imeli smo župane gg. Hauca, Reiterja in Sroka, ali niti za en vinar se ni občinskega denarja porabilo za pijačo. »Demokrati« so pa začeli kar prve mesece z razsipavanjem občinskega denarja. Ali tiste, ki so se dali zapeljati od samostojno-demokratske stranke, sedaj že močno glava boli, ko vidijo, kako znajo »demokrati« gospodariti. Okoli 1000 Din za pijačo, povišane pristojbine za ogledovanje mrličev, živine itd., prodaja dreves v občinskem gozdu, čudno »popravljanje« cest, prepiri in sovraštvo, to so uspehi »demokratov«. Vsi poštene občani pa pravijo: Bog nas varuj takega gospodarstva, proč z »demokrati«.

Dornova pri Ptuj. Ko so na veliki četrtek utihnili zvonovi v stolpu, je z njimi ugasnilo za vedno tudi življenje našega gosp. nadučitelja Antona Kožuh. Celih 14 let je na tukajšnji dornovski šoli vzgajal in vodil z ljubeznijo njemu prirojeno našo mladino in ji kazal pot temne in nesigurne bodočnosti. Prijaznost in ljubeznivost njegova je osvojila vsako srce, vsakdo je pri njem našel vedno dostopa, ni razlikoval bogataša od siromaka — znamo koliko je on dobrega storil ljudem v vojskinem času — njegovo srce ni poznalo nobenega sovražnika. Toda zavrata bolezen ni prizanesla njegovemu življenju, razjedala je polagoma njegove telesne moči, dokler ga ni vrgla na smrtno posteljo; a ravno na veliki četrtek ga je dobri Bog po prestanem trpljenju poklical k sebi po večno nagrado. Pogreb se je vršil na veliko soboto ob 10. uri, bil je veličasten, kakršnega Dornova še ni videla, bil pa je tudi jasna priča kako je gospoda nadučitelja vse spoštovalo in ljubilo. Vsako oko so zalile solze žalosti in sočutja, ko so blagega polkojnika polagali

Pri slabem delovanju črevesa, želodčnega in črevesnega katara, otečenju debelega črevesa, sklonosti slepega črevesa odstrani naravna Franz Jozefova grenčica vse ovire v trebšnem organizmu brez bolečin in hitro. Dolgoletne bolniške izkušnje uče, da uporaba Franz Jozefove grenčice izvrstno učinkuje na delovanje črevesa. Dobi se v vseh drogerijah.

k večnemu počitku. Posebno ginljiv in presretnost pa je bil glasni jok in ihtenje nedolžnih otroških src, njegovih učencev in učenek, ko so plakali za svojim ljubim nadučiteljem. Pri hiši žalosti, kakor tudi pri grobu so tovariši pokojnikovi zapeli ginljivi žalostinki, a ob odprtem grobu se je poslovil od pokojnika katehet P. Konstantin, v imenu učiteljskega društva je govoril predsednik g. Šestan, a g. Janžekovič pa v imenu gasilcev. Težka je bila ločitev, ahi križ nam govori, da vidmo se nad zvezdami. Njegovi g. soprogi pa naše iskreno sožalje.

Sodinci pri Veliki Nedelji. Zdi se mi prav potrebno, da se tudi mi enkrat oglasimo, kako se gibljemo, politično in gospodarsko, kakor tudi v verskem oziru. Občinske volitve v pretečeni jeseni so se izvršile na čast naši stranki, saj je bila vložena samo kandidatna lista SLS. Ponovno izvoljeni župan Miroslav Irgolič, kakor tudi odbor, izpopolnjen z mladimi močmi, skrbno in nesebično nadaljuje in izvršuje poverjeno mu nalogo, tako da še niti najhujši kritikar ne bi imel kaj očitati. Naj vsaj omenim, da je cesta v Bečkovec, ki je bila na najslabšem glasu in položaju, po zaslugi gospoda župana taka, da dela čast celi občini, kakor tudi vse druge ceste po celi občini. Tudi v verskem oziru nismo najzadnji, saj nas je večina v Apostolstvu mož in fantov. Da ne znajo samo takozvani naprednjaki vzorno gospodariti, je najlepši vzgled naša vas, ki je odločno katoliškega mišlje-

nja, saj je v par letih skoraj najubožnejšo zemljo, ki je bila skupna last, spremenila v lepe vrtove in vinograde ter tako pokazala, kaj vse premore nesebičnost in medsebojna vzajemnost in ljubezen.

Sv. Križ na Slatini. Lepo velikonočno jutro so spremljali tisoči vstalega Gospoda na zmagovalnem pohodu iz groba. Tridesetič je zapel v mogočni svetokrižki cerkvi g. nadžupnik Franc Korošec pri najboljšem zdravju veličastni aleluja. Tridesetič je klical roso milosti nad svoje župljane. 1. maja bo slavila svetokrižka nadžupnija, tako kakor le ona zna, tridesetletnico njegovega zgledega pastirovanja. Takrat bodo klicali hvaležni župljani nad svojega srebrnolasega duhovnega očeta obilen dež milosti in božjega blagoslova, 2. aprila ga je imenovala občina Slatina za svojega častnega občana. Ostalih 9 občin razsežne nadžupnije mu je poklonilo v znak priznanja za njegovo neumorno delovanje za dobrobit občanov že ob priliki petindvajsetletnice lepo diplomo. Zdravilišče je odprlo tudi domačinom svojo kinodvorano, ki pol leta sameva nerabljena radi pomanjkanja kurilnih naprav. V soboto ob 16.30. in 20. uri bodo lahko s sočutjem spremljali Križanega od Oljske gore na Kalvarijo. Z grozo bodo pri tej priliki gledali opustošene Pompeje pod vzhodjem Bruhajočega ognjenika Vezuva. V nedeljo bodo napolnili dvorano ob 10. in 15. uri. Popoldne bodo razen Kristusovega trdtrpljenja videli, kako se

prikazuje Bernardki lurska Gospa v masabjelski pečini. 21., 22. in 23. aprila pa jim bodo trije zdravniki in g. oficial Puhar kazali v filmu in sliki, kako si ohranijo ljubo zdravje. Obakrat se izkažite!

Rogaška Slatina. S podporo uvidevne zdravniške uprave organizira tukajšnja podružnica »Svete vojske« tridnevni zdravstveni tečaj za celi rogaško-šmarški okoliš. 21. aprila predava na podlagi 2 filmov od 16. ure naprej g. dr. Pirc »Kako ostanem zdrav« in »Jetika«. V nedeljo 22. aprila govorita domača gg. zdravnika. Ob 10. uri predava na podlagi skioptičnih slik gosp. dr. Kolterer »Zdrav in nezdrav dom«, ob 15. uri g. dr. Brabec ločeno za moške in ženske na podlagi filma o »Spolnih boleznih«. Ob 20. uri govori odraslim na podlagi skioptičnih slik g. Leop. Puhar o »Alkoholizmu«. Vstop k predavanjem je prost vsem. Ponedeljek je določen šolarjem.

Lister za ženske obleke in predpasnike kupite najugodnejše v trgovini Franc Senčar, Mala Nedelja in Ljutomer. 446

Močni pekovski vajenec se takoj vzame v uk. Pekarna na Lajtersbergu, p. Pesnica. 520
Lep žrebec se proda, dve leti star. Rošpoh št. 28, pošta Pesnica.

Stalno v zalogi najboljši in najcenejši koks in kovaški premog. Mejovšek Branko, Maribor, Tattenbachova ulica 13. 513

Zahvala.

Vsem ki ste nam ob prebridki izgubi našega preljubega očeta

Mihaela Kokošinek

vrtnarja v Gaberju pri Celju,

lajšali bol in rajnega spremljali na njegovi zadnji poti, posebej še preč. duhovščini in darovateljem krasnih vencev, bodi izrečena najsrčnejša zahvala.

Priporočamo ga v pobožno molitev.

Celje, dne 8. aprila 1928.

Rodbina Kokošinek.

514

Zahvala.

Za odkrito sočutje, ki nam je bilo izkazano ob izgubi nepozabne naše hčerke, sestranice in sestre, gospodične

Fanike Šober

se zahvalujemo najpristrčneje. — Posebno zahvalo smo dolžni častiti duhovščini, g. župniku M. Gabercu za večkratno sprevidenje s sv. zakramenti, vsem darovalcem krasnih vencev, pevskemu zboru, belo oblečenim dekletom, stanovskim tovarišicam in izredno mnogoštevilnemu občinstvu, ki so jo spremili na poslednji poti.

Gornja Radgona, 8. aprila 1928.

521 Albert in Leopoldina Horvath.

Zahvala.

Povodom smrti moje žene

Ane Jelen

ki je bila previdena s tolažili sv. vere se podpisani v svojem, kakor tudi v imenu svojih otrok pristrčno zahvaljujem vsem, ki so jo v boleznih obiskali doma in v Mariboru v bolnici in ki so jo spremili na njeni zadnji poti iz mariborske bolnice v Križevce pri Ljutomeru na domače pokopališče. Posebno si štejem v dolžnost se tem potom zahvaliti g. Tomažu Križanič in njegovi soprogi iz Maribora, ki sta imela z njo veliko truda, kakor tudi č. gg. duhovščini, zdravnikom in orožnikom, ki so mi šli v vsakem oziru na roko. Vsem skupaj pristrčna zahvala.

Bunčani pri Ljutomeru, dne 2. IV. 1928.

Jelen Franc, Marija, Franc in Jožef, mož, otroci. 509

Mlinar in žagar se sprejme pri F. Ehrlich, parni mlin, Kaniža ob Pesnici. 495

Dva preddelavca za zgradbo nove ceste se sprejmeta. Ponudbe z zahtevo plače je takoj poslati na: Stavbni odbor za novo okrajno cesto čez Prevorje, pošta Planina nad Sevnico. 466

Kovačija se da v najem, Škof Franc, Vel. Zimica, Sv. Barbara pri Mariboru. 497

Proda se v zelo prometnem kraju žaga in mlin s posestvom. Eventuelno se tudi da v najem. Potreben kapital 60.000 Din. Naslov v upravi lista. 449

VABILO

k

XX. rednemu občnemu zboru

Hranilnice in posojilnice v Dobju

r. z. z. n. z.

ki se vrši v nedeljo, dne 22. aprila 1928 ob 2. uri popoldne v združni pisarni s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Potrjenje rač. zaključka za l. 1927.
3. Dopolnilna volitev načelstva in nadzorstva.
4. Slučajnosti.

Ako bi ob določeni uri ne bil sklepčen občni zbor, se vrši eno uro pozneje drugi občni zbor ob vsakem številu navzočih članov.

519

Načelstvo.

Ruše. Občinske volitve so za nami. Socijalisti so zmagonosno prorokovali da bodo Ruše ostale rdeče; trudili so se na vso moč, da bi tudi uresničili svoje prorokovanje, pa so se vendar zmotili: združena lista je dobila 1 občinskega odbornika več. Pri teh volitvah se je zopet pokazalo, kako nezavedni so mnogi možje; socijalisti so spravili k skrinjicam vse do zadnjega svojega volilca, mnogi naši volilci pa so odšli od doma, ali so ostali za petjo doma, ali pa so oddali svojo kroglico radi kakoga osehnega nasprotsva do enega ali drugega kandidata nasprotni stranki. Ljudem manjka pouka in jasnosti! Zato pa liste med ljudstvo in več poučnih shodov in predavanj! — Naša pošta se je preselila v novo občinsko hišo in posluje tam v pritličju. — Letos kosi smrt posebno močno med našim ženstvom; posebnost je, da je med njimi mnogo oseb doseglo izredno visoko starost: Terezija Bukovnik 78 let, Alojzija Adamič 80 let, Terezija Konrad 80 let, Liza Jagrovič 84 let. Pohorsko podnebje mora biti zdravo! — Naši hmeljarji se niso vstrašili lanskega neuspeha, letos se hočejo s še večjo vnemo lotiti pridelovanja hmelja. Zidati hočejo dve sušilnici, hmeljske nasade povečati in tako resno poizkusiti srečo v novem letu.

Slamnjak. V nedeljo, dne 1. aprila, popoldne se je peljal posestnik g. Potočnik s svojo ženo iz Slamnjaka k sestri svoje žene na obisk. Na povratku v majhno grabo ni zavrl kolesa svojega voza. Na nesrečo se je odpel branovlak in začel tolčeti konja po nogah. Gospodarju, ki je hotel konja ustaviti, so se še v nesrečo utrgale vajeti in konja sta se spustila v galop. Žena, to videč, skoči v strahu z voza. Pri tem ji je prišlo stopalo desne noge med kolo in nad gležnjem ного strlo. Veliko rano je zadobila tudi na nosu in po rokah, močno pobita je tudi po rebrih in kolkih. Na vozu sta bila poleg gospodarja tudi dva otroka pod eno leto stara, katerim se hvala Bogu ni nič zgodilo. Konje so ustavili fantje blizu gostilne Ficko na Kamenščaku. V grabo zaviraj (žlajfaj), kajti boljše je kupiti šino, kot pa zdravnika plačevati in bolečine trpeti.

Ormož. Mrtvega so našli v njegovi sobici nekdanjega graščinskega vratarja Mihaela Matzholda. Nagle in nepredvidene smrti nas reši, o Gospod! — Sejem na cvetni petek je bil lep, vsaj kar se tiče vremena. Prodajalcev je bilo dosti, kupcev pa malo. Govejo živino so držali drago. Lepi in debeli kosi so se dobro prodali. — Brata Štuhec sta po zimi zidala in skoro dovršila novo moderno opremljeno opekarno na mestu stare, ki sta jo bila kupila pred dobrim letom od dr. Lovreca. —

Pek Voršič pa dviguje svojo hišo za eno nadstropje. — Proslava materinskega dne na Marijin praznik dne 25. marca v Katoliškem domu se je prav dobro obnesla. Dvorana je bila nabito polna, kot malokdaj preje. Največ je bilo mater. Mnogi želijo, da bi se naša mladina večkrat kaj izkazala, saj talenta in spretnosti ne manjka, le več veselja in potrpežljive požrtvovalnosti je treba! Tukajšnja deklška Marijina družba ima lepo knjižnico, ki šteje do 400 knjig in posluje vsako nedeljo in praznik pred pozno sv. mašo. Čita se tu v našem kraju veliko.

Hum pri Ormožu. Pri nas je ponoči nastal ogenj na Humu in upepelil gospodarsko poslopje posestnika Martinu Pavlinčič. Prizadeji trpi veliko škodo, ker je bil zavarovan za nizko vsoto. Poslopje je bilo skoro novo. Kako je požar nastal, se ne ve. Pohvalno je treba omeniti požarno brambo iz Loperčic, da je takoj prihitela na kraj nesreče in vztrajno gasila in tako preprečila še nadaljnjo škodo in nesrečo. Omenjena požarna bramba si namerava kupiti novo motorno brizgalno, ki bi se blagoslovila poleti.

Rečica pri Laškem. Kakor piše »Domovina«, se našim naprednim demokratom vedno še sanja o kuluku, ki so ga hoteli naprtiti čeli državi, ko so bili na vladi. Res, imajo naši najbolj napredni demokrati mnogo časa za kuluk. Kadar jih bomo videli s krampi in z motilkami na cestah pri delu, ne samo z dolgimi jeziki, takrat bomo verjeli, da jim je res mar za okrajne in občinske ceste. Proti občinskemu proračunu ugovarjajo, da je previsok, zato bi bilo za nje pametno, da grejo kulučit in s tem znižajo doklade.

Sv. Jedert nad Laškim. Na cvetno nedeljo je bila seja krajevne organizacije SLS. Nato je oblastni poslanec g. Matevž Deželak poročal o delu naših poslancev v Ljubljani in v Beogradu. Po zaslugi samostojnih demokratov je naša politika zelo zavožena. Treba bo časa in truda za ozdravitev teh razmer, ker nazadnjaški demokrati še zdaj ovirajo uspešno delo za blagor slovenskega ljudstva, dasi v svoji veliki hinavščini zatrjujejo, da niso več centralisti, kar so bili do včeraj.

Zreče. Zopet je »Slovenski Gospodar« zgtubil zvestega prijatelja. Ob petkih je skoroda nestrpljivo čakal na prihod časnika. Bil je to Pavel Kuster, po domače Grašič. Pokojnik je dosegel 78 let, pa se je še z mladeniškim duhom zanimal za javno življenje.

Zreče. Nedavno je »Slovenski Gospodar« poročal, da je naš župan gospod Josip Winter dopolnil šestdeset let svojega življenja. Ta jubilej je obhajal še zdrav, krepek. Dne

20. sušca pa nam je krščanski pripravljen zaspal za večno. Nepričakovana novica se je nagloma raznesla na vse vetrove. Imenovani je kot lesni trgovec imel svoje delavce po gozdovih v raznih občinah. In kjer so v njegovem delokrogu zbirali prispevke za nove zvonove, povsod je on bil ali prvi ali vsaj med prvimi darovalci. Pri naši domači cerkvi je njegova roka drugi zvon poravnala sama. Čujemo, da so vsi tozadevni zvonovi žalovali za neutrudljivo delavnim in radodanim možem. Dne 31. sušca ga je šteštevno ljudstvo spremilo do hladnega groba. V dolgi vrsti si opazil gospodo, načelnike državnih in občinskih uradov, zastopnike korporacij. Sprevod je vodil in ob grobu je govoril arhidijakon Tovornik. Pevski zbor pod vodstvom g. dr. Mahnič je zapel žalostinke doma in na pokopališču. Tu se je od sedanjega pokojnika v imenu celega okraja poslovil predstojnik okrajnega zastopa, gosp. inž. Sturm. Sledečega dne se je v občinski seji bivšega župana spominjal prvi svetovalec, gospod Verčnik, a dne 2. aprila se je celokupni odbor udeležil cerkvenega opravila za blago dušo Winterjevo.

Staritr pri Slovenjgradu. Prav lepo smo obhajali materinski dan v nedeljo, dne 25. marca. Pri ranem sv. opravilu je mladina darovala sv. obhajilo za svoje matere. Popoldne pa se je v dvorani g. Uebela vršila dobro uspela slavnost v čast našim materam. Deklamacija, petje (Ipavčeva »Sirota«), Meškova pravljica igra »Mati« — vse je napravilo na navzoče globok vtis. Zlasti so igralci častno rešili svojo nalogo, kakor glede proizvajanja igre, tako tudi glede pevskih točk, kljub temu, da so nam Dolinarjevi napevi v igri nekako tuji. — Posebno hvaležnost smo dolžni pisatelju g. Ksaverju Meško, ki nam je v izbranih besedah razložil pomen pravljice, nam podal vsebino igre in spodbujal mladino k ljubezni in hvaležnosti do blagih mater.

Kokarje. Pri Materi božji na Kokarjah se vrši na belo nedeljo, dne 15. t. m., običajni romarski shod že na predvečer z večernicami in priliko za sv. spoved, v nedeljo pa z dvojnim sv. opravilom, ob šestih in ob desetih. Pastirci Marijini, prisrčno ste vabljeni!

Šmartno ob Paki. Tukaj se širi govorica, da je gospod veliki župan mariborske oblasti prepovedal klanje domače živine na kmetih. Skoro ne moremo verjeti, da je to resnica. S tem bi bil zadan kmetu hud udarec, izkoriščevalci kmeta pa bi imeli zlate čase. Cena živini je že itak zelo nizka. Pri tem pa še mesarji in prekupci kmeta silno izkoriščajo. Znano je

— Tvoje misli morda ničesar ne pomenijo, toda moje so pomembne . . . z ozirom na mene.

Betka je postala nevoljna.

— Kako moreš ti trditi, da moje misli niso pomembne?

— Ker . . . — prekinil se je. Zakaj naj bi ji izdajal skrivnost? Bal se je njenega posmehovanja.

— Henrik! — Nagnila je glavo in ga nekoliko porodno vprašala:

— Ali si bil kdaj zaljubljen?

Dübell se je smejal.

— Zakaj hočeš to vedeti?

Vedel je, zakaj to vpraša, vkljub temu pa je hotel, da mu ona pove.

— Ker ne verjamem, da bi vedel, kaj se pravi: zaljubljen biti. Tako se vedeš, ko da si sam na svetu. Zenske za tebe sploh ne eksistirajo.

Naglo je odprl usta, da bi izgovoril besedo, ki ga je že tako mučila. A pogum mu je zopet upadel.

Betka je opazila njegovo zmedo. Kako neumen je, da ne razume njenih namigovanj in ne čuti, da govori iz nje ljubezen, ki jo skriva v srcu, odkar je Henrika do dobra spoznala.

Zvonko se je zasmejala. Tako hudomušno ga je gledala, da ni mogel molčati še dalje.

— Ali veš, kaj mislim?!

Dübell jo je močno gledal. Oči so povedale vse, ker je gorel v njih plamen ljubezni

Betka je povesila oči in zrla v ogenj. Henrik jo je prijel za roko. Ona je ni odmaknila.

— Betka!

Ni odgovorila.

— Betka, ljubim te! Že dolgo te ljubim, četudi tega nisem pokazal . . . Ali pristaneš na to, da te popeljem pred altar?

Betka je dvignila oči. Oh, kako so se svetlikale. Dübell je čital v njih odgovor.

— Henrik, tvoja sem! Že od nekdanj sem hrepenela po tebi in bolelo me je, ko sem videla, da si tako ravnodušen napram meni — je odgovorila mehko.

Dübell jo je pritisnil na srce in ljubezen srečnih bitij se je izlila v gorkem poljubu.

XIII.

Gregor in Lopalo sta ves dan jahala, ne da bi našla kake sledove. Govoriti nista mogla in tako je bila pot pecej dolgočasna.

Zvečer sta poiskala kraj za prenočišče. Lopalo je postal zgovoren. Pokazal je proti jugu, se udaril po prsih in iztegnil roko. Gregor je iz tega sklepal, da ima pričakovati nekaj odločilnega.

Na Kalvarijo!
Knjiga 23 križevih potov in drugih molitev na post. Stano vezana Din 25.—, naroča se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

mnogo slučajev in jih lahko velikemu županu imenoma navedemo, kako smešno nizke cene se mesarji ljudem za živino ponujali. Ko so potem ljudje živino doma zaklali in meso po 2 dinarja cenejše prodajali, so se skupili neverjetno visoke svote več, kakor so imeli poprej za živino. Samo eden primer: Nekemu gostu je ponujal mesar za kravo 1000 D. Ko je doma zaklal in prodal meso po 14 Din 1 kilogram, dočim je pri mesarju po 16 Din, je skupil 2000 Din in so še veliko mesa doma pojedli. Kmetje prosimo tem potom gospoda župana in gospoda sreskega poglavarja v Gornjemgradu, da gospoda velikega župana o tem informirajo in se klanje na domu zopet dovolijo!

Gornjigrad. Na naslov sreskega poglavarstva v Gornjemgradu. Pri nas je precej razvita kupčija s sosednim kamniškim okrajem. Ljubljansko oblastjo. Mnogo se prodaja živine, ki se prevažajo po vozovih ali pa se goni po cesti čez hrib Černivec proti Kamniku. To moramo z zadovoljstvom beležiti. Na neko napako pa moramo opozoriti in sicer na to, da se v mnogih slučajih ne ravna z živino, kakor z živim občutljivim bitjem. Res je, da je ta živina kot vola, teleta in dr. namenjena največ zakolju, vendar pa se mora tudi v tem oziru ravnati z njo, kakor se to ravna pri kulturnih ljudeh in krajih. Naj navedem par slučajev. Enkrat sem šel po cesti in videl tri teleta privezana pri nekem drevesu. Teleta so imela vse krvave in ogrižene zadnje noge — mesarja oziroma gonjača pa ni bilo nikjer blizu. — Ni še dolgo, ko je neki kupec kupil svinjo in ker je bilo še bolj nujno, da se je vrnil nazaj in par dni popival, je spravil živinče s pretepanjem v neki hlev in je pustil tako dolgo, da je zadostil svoji slabosti. Teleta nakladajo na vozove brez streh, da so izpostavljena dežju, snegu in mrazu, enako se tudi z malimi prašiči ravna. Ljudstvo se večkrat zgraža nad takim neusmišljenim ravnanjem. Moramo si pa še misliti, kako to slabo vpliva tudi na našo mladino, ki vidi to trpinčenje živali in se ji čut usmišljenja do živali s tem zgublja. — Sreskega glavarja s tem prosimo, da tozadevno primerno ukrene.

Beograd. Slovenska dekleta v Beogradu so letos prvič proslavile materin dan. Z vso resnobo so se pripravljale na cerkveno slovesnost in na prireditev. Tri dni pred 25. marcem so pod vodstvom č. g. kapl. Tom. Ulaga opravljale duhovne vaje. Vsako jutro navsezgodaj in popoldne jih je do 60 prihajalo v cerkev in so se ogrevale v ljubezni in zvestobi do Kristusa Kralja in svojo pot primerjale

z njegovo. V nedeljo pred ranim opravilom so dekleta s svojo krasno zastavo prikora-kale v cerkev in stoje poslušale sklepno premišljevanje. Nato pa je pristopil k oltarju voditelj Slovencev, gospod minister dr. Korošec, maševal in obhajal nad 100 deklet. Iz kora je lahko valovalo petje čistih sester usmiljenk in dekliški obrazi so žareli v svetem veselju in marsikatero oko se je orosilo, ko so dekleta iz rok dr. Korošca prejele Kruh močnih, za tolažbo težke borbe beograjskega življenja. — Popoldne po večernicah se je vršila prisrčna prireditev v naši dvorani, ki je bila za ta dan kakor vrt v pomladnem zelenju. Deklamacija »Junakinja«, simbolična vaja »Za materjo«, živa slika »Otrok mamič«, govor, kipeč v toploti slovenske besede in svetopi-semska igra »Prava mati«, ves ta skrbno pripravljene program je bil podan s tako ljubeznijo, da so tudi srbski in hrvatski gledalci razumeli veličino materinega dneva. Našim dekletom moramo le iz srca častitati, saj so ob tej priliki Beogradu dokazale, kaj zmore požrtvovalnost in da dobro vedo, kje je pravo veselje doma! — Dekleta, ki imate prijateljice v Beogradu, pišite jim, naj se pridružijo članicam dekliškega društva v Krunski ulici. — Se malo časa in bomo lahko poročali, kako smo v naši prestolici ustanovili orlovski odesk in orliški krožek. Do takrat pa: Bog živi!

M. B., vodnica Mar. dr.:

Prvikrat v Prlekiji.

Sreča je hotela, da sem pred kratkim par dni bivala med prijaznimi Prleki, v srcu prleške prestolice Lotmerka in sosednih vasi. Veliko lepega in velepomembnega je zajelo moje oko in mi objelo srce, ko sem se vozila od Maribora tja daleč v prelepo Prlekijo. Skozi okno železniškega voza prleškega vlaka me pozdravi naenkrat prekrasna ljutomerska župnijska cerkev sv. Janeza Krstnika. Izstopivša v Ljutomeru, peljala me je gladka pot čez široke ravnine tja v prijazne vasi-ce. Srce mi je vskliknilo: »Res lepi so naši slovenski domovi!« — Res, Jugoslavija kar ima sveta, najlepši teh je Prlekija vsa! — Povsod, kamor sem prišla, sprejeli so me res s pravo Prlekom prirojeno ljubko prijaznostjo tako, da lahko rečem:

»Vsa gostoljubnost in prijaznost le, edino v Prlekiji najde se!«

Nedeljo pri rani službi božji me je divno ljudsko petje pod vodstvom vrlega g. organista do solz ganilo. Prleki pojejo vsi v cerkvi, in prav imate, saj ljudsko petje je danes edina dragocena dedščina naših pradedov, ki jo moramo zanamcem tudi ohraniti. Popoldan po sv. blagoslovu nas pa je zvalil Katoliški dom v svojo zares mogočno dvorano, kjer so igralci pasijon sko igro nad vse pričakovanje izvrstno izpeljali. Čast igralcem Pasijona v Katol. domu!

»Če res je kdo v Sloveniji junak,

Med vsemi vendar Prlek je prvaki!«

Praznik sv. Jožefa je dekliška Marijina družba na slovesni način pred nabito polno dvorano čestitala svojemu velezaslužnemu duhovnemu voditelju J. P. ter vpri-zorila njemu na čast prelestno igrice. Nebrojno cvetje zvončkov, kar je preostalo, so poklonile Marijine hčerke nazaj grede Brezmadežni v kapelici ob cesti. Nehote bi moral vsakdo reči, ako bi mladina povsod hodila enake poti, potem se nam ni treba bati bodočnosti. Težko je, le priznajmo, hoditi ravno pot tudi najbolj utrjeni mladenki, a tudi lahka je in prijetna kljub vsej strmini in bodečemu trnju, ako le svoj pogled upremo v luč, ki razsvetljuje črno temo, v sveti, čisti in brezmadežni vzor.

Kar posebno še označuje prleška dekleta, to so cvetlice na oknih. Povsod v vsaki hiši, kamor sem stopila, smehljale so se lepe cvetlice, ki jih neguje nežna roka prleškega dekleta. Po nekod se je videlo tudi vhod v hiše ves v zelenju in to pač napravi na tujca silno prijeten vtis, ki mu pravi: kakšna so dekleta, take so rože!

Lepi košček Murskega polja tja do Veržeja sem si do dobra ogledala, a kako res krasno mora biti šele takrat, kadar je to velikansko Mursko polje oblečeno v zeleno odejo in kadar zlato klasje po širnih njivah valovi ob vetru. »Po vseh vaseh je vzoren red, kapelice mične, nam vzgled!«

Program veselih uric je bil izčrpan in le prehitro sem se morala od dobrih Prlekov posloviti, zato pa:

»Bog živi te stotisoč let,
Ti Prlekija, krasni svet!«

Ko se je začelo daniti, sta nadaljevala pot. Steza se je vzpenjala na hrib. Pred njima so se dvigali vrhovi. Prišla sta v neko sotesko.

Lopalo se je naglo ozrl nazaj in položil prst na usta. Smrtna tihota ju je obdajala, od daleč pa se je slišalo zamolklo udarjanje konjskih kopit.

Skrila sta se za skalo. Peketanje se je bližalo in čez nekaj trenutkov se je prikazal samotni konjenik. Ko je odjahal mimo skale in je izginil za ovinkom, sta se podala za njim.

Kmalu sta prišla iz gozda. Lopalo je ustavil mulo in iztegnil roko.

Gregor se je ozrl v označeno smer — in si je mel oči, ker ni mogel verjeti, da je resnično, kar vidi.

Pred njima se je razprostirala krasna dolina. Po njej je tekla reka, katero so obrobjali mogočni evkalipti. In kar se je zdelo Gregorju neverjetno, v dolini so se vrstile hišice in v sredi se je dvigal velik dimnik, iz katerega se je valil dim. Gregor je osuplo gledal pred se.

Naenkrat se je nekdo oglasil za njim.

— Sveti Bog! Gregor Govers!

Las Casas se je prikazal med drevjem.

— Raoul Las Casas! — je vzkliknil navidez začuden Gregor.

Raoul se je bližal.

— Kako, da ste tu? Jaz sem mislil, da ste odpotovali v Aires.

Podal mu je roko.

— Res sva bila s sestro na potu proti Buenos Airesu, priporočali pa so nama, da si nekoliko ogledava stranost dežele. In tako sva se podala na izlet.

— Sestra je torej tudi z vami?

Las Casas se je nasmehnil.

— Da. Pustil sem jo v Dübellovem varstvu . . . saj se ga gotovo spominjate.

— Da, vem. Ni šel v Patagonijo?

— Ne. Nama se je pridružil.

— Zelo me veseli, da vas zopet vidim. Prosim, da ste nekaj dni moji gostje. Danes je že pozno. Jutri pa pošljemo tudi po druge. A vi se udomačite v moji hiši.

— Tukaj tudi imate hišo?

— Da, ona tovarna in hiše so moje.

Gregor je gledal v dol in na hiše

— Kaj je ime temu kraju?

— Jama Zlate mačke — se je smehljajal Casas

— Jama zlate mačke? Ob priliki vam že povem, zakaj se imenuje tako.

Gregor je že zaslišal ropot strojev.

— Ali imate tu tudi stroje?

— Da. Zlato kopamo tukaj. Hodite, greva dalje.

Dalje prihodajč.

Getzemani in Golgata!
Premišljevanja o trpljenju Gospodovem in molitve za vse dneve svetega posinega časa. Vezana knjiga stane Din 80,— in se naroča v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.